

સુબોધ માળા:

૪૮૦૬ — ૦ —

કર્તા નથા ઉપાધી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શા. નાથાજી કાલીદાસ.

૫

અમદાવાદ.

રાજપુર આગરેકના કુવાની પાળ સામે મેલેતા ગુલા-
મી જરણાગરના મકાનમાં દંડિયન ગાઈડ
દાખખાનામાં જોગીલાલ બુલાર્ખાદાસ નાસ્તરે ગાયો

રાવન ૧૯૪૮,

૨ને ૧૯૬૨

કીમત રૂ. ૦-૦-૬

(સર્વ હક્ક કર્તાએ સ્વ)

પ્રા. મ. રૂ.

સુખોદ માળા.

કવીત.

ખોલીએ ન ખોત વેન, ડોલીએ ન મદમત્ત;
આનીએ ન નીચ નાર, માનીએ ન કંદકુ.
^કોપીએ ન ખાલ સીર, લોપીએ ન વદ્ધ વેન;
વંદીએ ન નીચ દેવ, નંદીએ ન છંદકુ
માનીએ ન ચીત ખોત, જનીએ ન સખ સમેઃ
નોજ પાલ રાખીએ ન નર મતીમંદકુ.
કવી દલપતરામ, કહે એતી ચતુરાઈ,
સખહીકો સાર. સમરીયે સુખ કંદકુ.

કુંડળીયા.

વેન વિચારી ખોલીયે, જેતો પંડ પળાય;
પંડ વદી નવ માનીયે, જગમે કીમત જાય.
જગમે કીમત જાય, થાય અપદીરતી ભારી;
કીરકે યાકો વેન, ન માને કાઉ નરનારી.
દાખત દલપતરામ, ધરા ધીખતા કુધારી;
જેતો પંડ પળાય, ખોલીયે વેન વિચારી.
વેન ખંધાયા વન વસે, વેન વગને રો
સુખ ઉઠાવે ભાર.
નો

મુખકો જાયે વેન, યાસે મરવો સુખદાઈ. •
 દાખત દલપતરામ, ધીક ધારે તુજ મૈયા;
 વેન વદાવે સોસ, વસે વન વેન ખંધાયા. ૨
 પુત્રન વઢકી આગસે, મીટત ગેખકો માર;
 વચન તીર સમ નહો લગે, ઉતરત આરંપાર.
 ઉતરત આરંપાર, ધાર તોનકી અતિ તીખી,
 ગજ લગે નીજ શીશ, ફીર નહી વેન સરીખો.
 દાખત દલપગમ; જીવત પરજતે ન રૂઝત;
 મોટત ગેખકો માર, આગ નવ નક્કી પુઝત. ૩
 હુસા અપવાસી રહે, કગવા ચુગે કપુર;
 ગયો જોર સતલુગકો, અખ ભયોજ કલજુગં પુર.
 ભયોજ કલજુગ પુર, હિયકુ નીચ સોહાવે;
 મુરખ પાવે માન, પંડીતકુ દુર ખિઠાવે.
 કહે ગીરધર કવીરાય, મેરે મન એહી સારા;
 કગવા ચુગે કજી, રહત અપવાસી હંધા. ૪
 ખગલા આંછે નીરસ, કરત હંસકી હોડ;
 ઉજસ તનકુ દેખકે, આપે કરત મરોડ.
 કરત મરોડ, આપ જસ આપ ખખાને;
 રેઝ પાવ, શરમ નહી મનમે આણે.
 '૨ કવીરાય, તાકી આવત હસી;
 શર. નીજ થોરકો ખાસી. ૫

માવ પલકકે માલ્ય, માનવી મનવા મેરા;
 ધર્યા રહેત્ર ધન માલ્ય, કરત જંગલ ખીચ રંગ.
 કહે દીન દરખેસ, ભજનમેં છત જમારા;
 છીનભર છાના નામ, કુચકા ઘુરે નગારક ૧૬
 રાવન સરખા રટ ગયે, દટ ગયે કુંભકરનાક
 ધંદ્રજનમેં ઉઠ ગયે, હરગયે હરનાકંસ
 હરગયે હરનાકંસ, ખાણુ સુર ખલલ ત ખેયાક
 કેતે લાખ કરોર, સંધારે રાક્ષસ રેયા.
 કહે ગીરધર કવોરાય, ચેતરે ચાતુર પુરખા;
 માનવ કેતી ભાર, રહ્યા નહી રાવન સરખા. ૭
 જરા રહેગા જગતમે, દાના રહે ન સુમ
 છવ અચાનક જાયગા પોછે વાર ન છુમ
 પીછે વાર ન છુમ, કરી નહો સુકોત કરની;
 ગયા જમાના હાર, ભારે જનુની મરની.
 કહે દીન દરવેસ, દુની દેખે મો કહેગા;
 દાતા રહે ન સોમ, જગલમે જરા રહેગા. ૮
 મરના જુગમે મુકર હે, આર મુકર નહી કોય;
 તામેં નેતી રાખીયે, હોવણુ હાર સો હોય
 હોવણુહાર સો હોય, દુની ખોચ લહો ભ
 જાકા છયા રગ, દુની ખીચ
 કહે દીન દરવેસ, સગમે
 આર મુકર નાખિને
 આપા મારક

(૬)

આ નર યુદ્ધી જામગા, જ્યુ' ખાદસકી છાય.
જ્યુ' ખાદસકી છાય, ચલ્યા નર જામગા;
કુચ ખાયા ખરચ્યા નાય, પોછે પસ્તાયગા.
કહે દીન દરવેસ, જગતમે' યુદ્ધી આયા;
કુચ ખાયા ખરચ્યા નાય, કરત નર માયા માયા ૧૦

કવીત.

હાથો દાત કે ખીલુને, ભાત ભાત હોત ક'હુ;
ખાધકી ખગંખર, શીવ શંકર મન ભાવેગી.
અગકી અગછાલ તો, હોદત હે' જતી જોગી;
ખકરીકી ખાલ કહા પાની ભર લાવેગી
સામરકે સાજ ખાજ, ખાવતહે સોપાધરાજ;
જેટકી ઢાલ, રાજ રાણા મન ભાવેગી.
કહેત કતી કાસોદારા, સંગ ચલે નીકી ખદી;
આદમકી ખાલ, કછુ કામ નહી આવેગી.

સવર્ધયા.

ગ્નાન ઘટે નર મુદ્ધકી સંગત, ધ્યાન ઘટે ખીન ધીરજ
માન ઘટે મુખસે' કછુ માગત, પ્રીત ઘટે નીતકે
કતી ગગ કહે સુણો શાહ અકખર, રોગ

૨ માન કરેગો
વેન કહે ઘેર
વત, સાસ

કહે આવત જમૈયા; એસો સંયોગ તખેહી ખને જખ,
અ પકી ગાઠકુ હોવે રૂપ/યા

દોહડા.

કાજળ તજે ન રામતા, મુક્તા તજે ન હેત;
કુરીજન તજે ન કુટીસતા, સજ્જન તજે ન હેત.

- ૧ એક ઇશને ભાવ સખીને ભજવો.
- ૨ ધર્મશ્રીમંતાઈ રાખવો
- ૩ સવારમા વેહેલા ઉઠી પ્રભુનું સ્મરણ કરવું.
- ૪ કામ ચક્રવા દેવું નહી.
- ૫ ખેડકરના હાથ નીચે નોકરી કરવો નહી.
- ૬ જે કામ કરવું તે પોતાની પુરી સમજથી કરવું.
- ૭ વીપ્રનું કદી પણ અપમાન કરવું નહી.
- ૮ દેશાવરની દરરોજ ખખર જાણવી.
- ૯ હરેક ખાખનનું યુક્તીસર સમાધાન કરવું.
- ૧૦ ખરી મેહેનતથી દ્રવ્ય જોડવું.
- ૧૧ જે વખતે જે માણસ જે દરજ્જે હોય
માનવો.
- ૧૨ કોઈનું લાચન જોવામા
- ૧૩ હજાર અડચણ હો
- ૧૪ નીચની મંદી
- ૧૫ સ્ત્રીને

(૮)

- ૧૬ ખારણું ઉઘાડું મુકી કદો સૂતું નહીં.
- ૧૭ જોગો, વધઢ અને પંડીતને હમેશા મળવું.
- ૧૮ નકામો વખત ગુમાવવો નહીં.
- ૧૯ શુભ કામ આજ થઈ શકે તે કાલ ઉપર રાખવું નહીં.
- ૨૦ કોઈનો હાશી કરવી નહીં
- ૨૧ હલકો નજર રાખવો નહીં.
- ૨૨ સાહસ કર્મ કદી પણ કરવું નહીં.
- ૨૩ પરમેશ્વરથી તથા લોકથી દરવું
- ૨૪ દટું કરીને ખરચ કરવું નહીં.
- ૨૫ પારકી નીંધા કરવી નહીં.
- ૨૬ જ્યાં સનેહ બંધાણો ત્યાં વેર કરવું નહીં.
- ૨૭ આપ વખાણ કરવા નહીં
- ૨૮ દુઃખ પરાણે વેઠવું નહીં.
- ૨૯ મોત્રને પણ અતી કુદ્ધ વાત કહેવો નહીં.
- ૩૦ પારકી સ્ત્રીથી હસવું નહીં.
- ૩૧ અતી સામણ કરવું નહીં.
- ૩૨ જેવી સંપત હોય તેણે જોજન કરવું.
- ૩૩ આવે છાકી જવું નહીં.
- ૩૪ આવે દરવું નહીં.
- ૩૫ જેમને કલેશ કરવો નહીં,
- ૩૬ 'વો.

- ૩૬ પંડીતની સાથે સાચી સાલુસે રાખવી.
 ૪૦ હંસીચુર તથા માખાપની સેવા કરવી.
 • ૪૧ લાખ ગમાવીને પણ સાખ રાખવી.
 ૪૨ સેહેજ રોટલી મળી તેને દુરના બાકુ માટે તજવી નહી.
 ૪૮ પોતાના ખોળાના પુત્રને અળગો કરવો નહી.
 ૪૪ હમેશા સામા માણસને શોભા આપવી.
 ૪૫ જે કામ કરવાયો પરીણામે હાની થાય તે કરવું નહી.
 ૪૬ જ્યા પ્રીતીની ઇચ્છા હોય ત્યા તણુ વાના કરવો નહી.
 વિવાદ, ધનબહેવાર તથા સ્ત્રીસંભાષણ.
 • ૪૭ માતા પીતા ઉપર હેત ધરવું.
 ૪૮ ડોઘથો જીર પ્રીતી કરવી નહી.
 ૪૯ પાણી, વાણી અને દ્રુષ્ટી મીઠી રાખવી.
 ૫૦ જે ભાવે જે પુછે તેને તેવો ઉત્તર દેવો.
 ૫૧ જેના વગર ચાલે નહી તેની મરણ સુખી રહેવું.
 ૫૨ આગસ તથા ક્રોધ કરવો નહી.
 ૫૩ પર દુ.ખ દેખી પ્રસન્ન થાવું નહી.
 ૫૪ પાખંડ ધર્મ મરવો નહી.
 ૫૫ મોટા જનની અદખ સપાવી.
 ૫૬ ખાળકને શીખામણુ દેવી.
 ૫૭ દીનના ઉપર દયા રાખવી.
 ૫૮ સ્ત્રીને વશ કરી સેવી
 ૫૯ મોટા સાથે ખૂબ
 ૬૦ નૃપ સૂ.

(૧૦)

- ૬૧ જુના ધરમા રહેવું નહીં.
 ૬૨ જર, જુગારી, તસ્કર અને વ્યસની એમની સોખત
 કરવી નહો
 ૬૩ બેપારૂ, આહાર અને બેવાર એ દેકાણે લાજ ધર
 વી નહીં.
 ૬૪ સ્ત્રીપુરૂષ, પાપદોકરો અને લાધયોલાધ એમની
 તકરારમા દરમીયાન થવું નહીં.
 ૬૫ ખોટો સાખ ભરવી નહીં.
 ૬૬ માણસ જોઈને કામ પાડવું.
 ૬૭ ખોટા માટે હઠ કરવી નહીં.
 ૬૮ દીન સગાને કાઢ આપીને માગવું નહીં.
 ૬૯ દાના દુસ્મનને ગુણે મારવો.
 ૭૦ કોઈને મરમ વચન કહેવું નહીં.
 ૭૧ વાટે જતાનું કષ્ટ કાપવું.
 ૭૨ સહ સાથે મીઠું ખોલવું
 ૭૩ કોઈનું ભુંડું કરવું નહીં તેમ કોઈનું ભુંડું થાય
 એવો સંકલ્પ પણ કરવો નહીં.
 મરોમ જીવ રાખવો.
 પાંતને ધતરાદી કરવી નહીં.
 મન ધરવું નહીં.
 નાં નહીં.

(૧૧)

૮૦. સર્વ વાતનો ગુણ લેવો.
૮૧. અણી ચુક્યો સો વરસ છવે તે જાણવું.
૮૨. લખતા તથા ગણતા વાત કરવી નહીં.
૮૩. કોવ ઉપર શાતી થવાનો ઉપાય કરવો.
૮૪. મનમાં મદ્દ ધરવો નહીં.
૮૫. પચીસ પચાસનું ખત લખવું નહીં.
૮૬. જનમ મરણનો ભય ટાળવો.
૮૭. પરધન, પરનાર, પરનીધા પરહરવી.
૮૮. ગુણીજનને ધાસવું.
૮૯. રાક ઉપર રૂઠવું નહીં.
૯૦. રાક થઈને રણવું.
૯૧. ગરીબ થઈને ભણવું.
૯૨. ઉપકાર કરે તે મિત્ર જાણવો.
૯૩. હવન, સંતોષી, ધૈર્યવાન, શુદ્ધ ચિત્ત અને સુર
આ પાત્રનું સેવન લક્ષ્મી કરે છે તે જાણવું.
૯૪. યોવન અને ધન એ ઘણા દીવસ ટકતા નથી.
૯૫. ચીતનો જાણનાર મિત્ર મનોહર સ્ત્રી અને પર દુઃ
ખ જાણનાર એ દુર્લભ છે.
૯૬. અતુરનો લાત સારી પણ મુરખની વાત રા
૯૭. અપમાન થાય તો પણ સ્વામીની રા
૯૮. અપકાર કરે તે શત્રુ જાણે
૯૯. અર્થ નાશ, ગ્રહ છીન
યુધ્ધ અને ક્ર
- પ્રગટ ક

(૧૨)

- ૧૦૦ સ્વ ધનનો સદ્વિયોગ વ્યવહાર કરવો. •
- ૧૦૧ અનર્થ કરવો નહીં.
- ૧૦૨ દેશકાળ, પોતાનો મિત્ર કોણ અને પોતાની શક્તિ
કેટલી એનો વિચાર નિરંતર કરવો.
- ૧૦૩ જ્યાં બહુ શુદ્ધ હોય ત્યાં સુખ નથી તે જાણવું.
- ૧૦૪ હીત કરતાનું વચન માનવું.
- ૧૦૫ પ્રસંગ આવતા પહેલાં તમામનો વિચાર કરવો.
- ૧૦૬ ધરતી, સજીવમાન, અસંતોષી, ક્રોધી નિત્ય સેંકી
તને પરભાગ્યોપજીવી આ છ જણ દુઃખ લેખે છે.
- ૧૦૭ જે કોઈ અકસ્માત, અપરીમીત આવે તેનો વિચાર
સ કરવો નહીં.
- ૧૦૮ ધણા શત્રુ હોય તો તેપેકી અકનાથી સ્નેહ કરીને
સંપૂર્ણનો કાય કરવો.
- ૧૦૯ સંકટ સમયે જોનો બુદ્ધિ કીણ થતી નથી તેને
હાલ્યો જાણવો.
- ૧૧૦ બળવંત શત્રુ વેરીનાં મારફત હઠાવવો.
- ૧૧૧ સુજસ મેળવવા હમેશ પ્રયત્ન કરવો.
- ૧૧૨ ધાતી મોત્રને અઠઠમ તજવો.
- ૧૧૩ ધર કપા સંપદન કરવી
- ૧૧૪ ક્ષત્રુ હોય તેને પરહરવો.
- ૧૧૫ અને પાપનું દૂળ દુઃખ છે.
- ૧૧૬ ત્રણનો ગર્વ કરવો નહીં.

- ૧૧૬ જપ, તપ અને જોગ આ ત્રણુવાના છાના કરવા-
 ૧૨૦ સતીનો શ્રાપ લેવો નહીં.
 ૧૨૧ કોઈનો આશા ભંગ કરવી નહીં
 ૧૨૨ પર પ્રાક્રમ, પર વ્યાતુરી, પર લક્ષ્મી, અને પર
     નાર આ ચાર વસ્તુનો વાદ કરવો નહીં.
 ૧૨૩ અહીં રહેવાનું કાચુ છે તે જાણવું
 ૧૨૪ કંગો વાતે ખોટાઈ કંગવી નહીં.
 ૧૨૫ મીત્રને સારી સલાહ આપવી
 ૧૨૬ ધરમા હુમેરા, અન્ન, પાણી અને આખર આ ત્રણુવાના ભર્યા રાખવા.
 ૧૨૭ તમામ કાષ્ટ પોતાનાજ હાથમા ર.ખવું.
 ૧૨૭ કુકસર એ ત્રીજો ભાઈ છે
 ૧૨૮ હરેક વાતનો યોગ્ય રદીયો તૈયાર રાખવો
 ૧૨૯ સ્ત્રીનો ઢેડો લેવો નહીં.
 ૧૩૦ શત્રુ નહાનો હોય તોપણ એટો સમજવો
 ૧૩૧ કવખતે કોઈને ત્યાં જવું નહીં.
 ૧૩૨ સરકારી કામે કોઈની પક્ષ કરવી નહીં.
 ૧૩૩ સંતપદની જોડ મેળવવાની ઇચ્છા રાખવી
 ૧૩૪ લાસરીયા થવું નહીં,
 ૧૩૫ તંત કરવો નહીં,
 ૧૩૬ ભયા કર ભક્ષા હોય
 ૧૩૭ ક્રાદુ હુમેરા સા'
 ૧૩૮ હુમેરા જ

- ૧૩૯ આપેલી રકમની હમેરા પોચ લેવો.
 ૧૪૦ ધન્ય પાસેથી માફી મેળવવાની ઇચ્છા હોય તે
 પોતે ખીજાને માફ કરવું.
 ૧૪૧ હુકોઈની પાસેથી મીઠાશથી કામ લેવું.
 ૧૪૨ પ્રભુનો પુરો વિશ્વાસ રાખવો.
 ૧૪૩ જે વખત જેવો પ્રસંગ આવે, તે અતુરાઈથી ગાળવો.
 ૧૪૪ ધ.પણને માટે ઘટતી સંભાળ લેવી.
 ૧૪૫ તમામ જોઈતી વસ્તુ પાસે રાખવી.
 ૧૪૬ અયોગ્ય કામથી હમેશા દુર રહેવું.
 ૧૪૭ કોઈને ટુંકારો કરવો નહીં.
 ૧૪૮ કામ વિના પર ઘેર જવું નહીં.
 ૧૪૯ વનમાં એકલા જવું નહીં
 ૧૫૦ હમેશા છુપી ખાતમી મેળવવાનો તપાસ રાખવો.
 ૧૫૧ સરવે કામ છોડીને શુદ્ધ તથા ગોવીંદને ભજવા.
 ૧૫૨ કરવતના જેવો સ્વભાવ રાખવો.
 ૧૫૩ પાનની ખીરી તપાસીને ખાવી.
 ૧૫૪ થોડું ખોલવામાં સુખ શોભા છે.
 ગમ ખાવી એ મોટો ગુણ છે.
 જનની અદખ રાખવી.
 ની વાટ જીવે તેમ કરવું ને ખનતાં
 ન હાજર થવું
 ન વિચાર કરવો.
 ખ ખોલવી.

(૧૫)

- ૧૬૦ હરકોઈની પછવાડે વખાણ કરવાં.
 ૧૬૧ આણુ કદી ખાણુ નહીં.
 ૧૬૨ મોઠા આરણું મુળ કાઢાણું નહીં .
 ૧૬૩ ખારણા આગળ ખોરડી વાવવો નહીં. ,
 ૧૬૪ હરેક ખાખતમા નાસવા ખારી રાખવી.
 ૧૬૫ દેવ કરીને ધર લેવું નહીં .
 ૧૬૬ સરવે વાતે પોતાનો હક સાચવવો.
 ૧૬૭ કદી લાચ રૂસવત લેવી નહીં.
 ૧૬૮-જેરૂયા સાથે વણજ કરવો નહીં.
 ૧૬૯ છીંક, પેશાબ, ખગાસુ અને પાછલો પવન રોકવો નહીં.
 ૧૭૦ રોગ અને શત્રુને થતાજ મારવા.
 ૧૭૧ કાચી લુખે ખાણું નહીં.
 ૧૭૨ નારીનો વિશ્વાસ કરવો નહીં.
 ૧૭૩ પરદેશમા પ્રીત વધારવી નહીં
 ૧૭૪ અત્તરવાળાને આગણામાં પેસવા દેવો નહીં.
 ૧૭૫ આગ સાથે વેર કરવું નહીં.
 ૧૭૬ વાદે ધન વાવરવું નહીં. ✽
 ૧૭૭ કુલાખ્યા કુલાણું નહીં.
 ૧૭૮ નગ્ન કદી સુવું નહીં.
 ૧૭૯ સત્ય ધર્મથી વરતવું.
 ૧૮૦ પરના કામમા પોતાનું
 ૧૮૧ અપકારને ખદલે
 ૧૮૨ વાપરો -

(૧૬)

- ૧૮૩ પચથર તળે હાથ આબ્યો હોય તો કળે કળે કાઢાવો.
 ૧૮૪ ગઢ વાતનો શોક કરવો નહી.
 ૧૮૫ વિદ્વાન થવા પ્રયત્ન કરવો.
 ૧૮૬ સ્વભાવે ગંભીર રહેતું.
 ૧૮૮ વિષય સુખમા લપટાઈ રહેતું નહી.
 ૧૮૯ હજમને મોઢે છુપી વાત કહેવી નહી.
 ૧૯૦ સુખ સરવશી ભુલી છે માટે વશ કરવી.
 ૧૯૧ એક નનો સો દુઃખને હણે તે જાણતું.
 ૧૯૨ સદેસો સુખ-સાથે કહાવવો.
 ૧૯૩ કદી કશી હોડ બકવી નહી.
 ૧૯૪ કોઈ બખીલ આદમી પાસે સ્વાલ કરવો તે પો
 તાની આખર ગુમાવવા જેવું છે.
 ૧૯૫ જે કાયદો જુલમ કરવાથી મળે તે કાયદો ન જા
 ણવો પણ નુકશાન છે.
 ૧૯૬ ખરો ઇન્સાફ સરદારીને વરાઈ છે.
 ૧૯૭ જાગૃતા પુછવાથી કામર થતું નહી.
 ૧૯૮ જેની પાસે ઇત્તમ હુન્નર છે તેને તવંગર જાણવો.
 જે ગતી હયાતીમા ધર્મ કરવો એ મોટો ખજનો છે,
 જે તેણે સર્વ જીત્યું.
 ૧૯૯ રહેતો ન હોય ત્યાં રાત

ના જાય.

(૧૭)

૨૦૪. આહાર ઊધ અને આળસ વધારે સારી નહી
૨૦૫ ભીશ્ચુકને કુલ નહી ને કુલની પાખરી પણ આવી.
૨૦૬ ધર્મના સોગન કદી ખાવા નહી.
૨૦૭ મળતો નફો ન ખાય તેને માથે જીતીયા

કુહા.

ચીતામેં ચતુરાઈ ચતુરાઈ ઘટે, દુઃખમેં ઘટે શરીર,
પાપમેં લછમી ઘટે, કહત દાસ કપીર.
ચીત્ત નેન ચતુરાઈ નહી, દુઃખખીન નહી શરીર;
પાપખીન લછમી નહી, કહત દાસ કપીર.
ખલ્લ ખોલો ખેટી ઘણી, દો નારી ભરથાર,
ઘતનેકુ કયા મારના, માર રહ્યા કી-તાર.
કુલ કુલે જખ જનીયે, રુદાલા કે પોસ;
કામ પડે જખ જનીયે, યહ વેરી યહ દોસ્ત.
લુખા ભોજન રણુ ઘણું, ઘેર કલહણી નાર,
ચોથા મેલા લુગલા, નરક નીશાની આ.
સજ્જન વાત વિવેકી, કર અપને કુલકી રીત,
ખરાખરીમેં કીલ્યે, વેર, વિવાહ આર પ્રોત

જાહેર ખખર

— ૦ —

તૈયાર છે.

“જ્ઞાન સાગર” એ નામનું પુસ્તક હાલમાં તૈયાર થયું છે; જેની અંદર હરોદાસ મહારાજના ખના-વેલા સવૈયા; નરભેરામના ખંભાવૈલા છપ્પા, શાળ્યા તથા પદ, પરચુરણ પદ અને ગુણસોદાસ તથા કુંખીરણના ખનાવેલા કુહા વિગેરે દાખલ કરેલું છે.

આ પુસ્તક જ્ઞાન અને વૈગવ્યથી ભરપૂર છે. કો. ફક્ત ત્રણ આના.

આ પુસ્તક અમદાવાદમાં રાયપુર આકામેદના કુવા ની પ્રેમ સામે “હીયન ગાઈલ” છાપખાનામાં અમારી ૧ અમર ખખરમાંથી રોકડી દીધેલે મળશે.

અમારા છાપખાનામાં દરિયા, સુન્દરાલી તથા ખાળ-ખેલ વિગેરે હરેક જાતનું છાપવાનું કામ ધણીજ સસ્તી રીતે સંક્રાઈદાર અને નીમેલી મુદતની અંદર ફની આપ-ને માટે જે શાહેખાને ઠાણપણુ છપાવવું હોય તેનામે કાગળ લખી પુસ્તકો મંગાવેલા પત્ર લેવામાં આવશે નહીં.

નામીદાસ માસ્તર.

મેનેજર.

